

PATVIRTINTA

Viešosios įstaigos Lietuvos Respublikos apskaitos instituto standartų tarybos
2003 m. gruodžio 18 d. nutarimu Nr. 1

1-ASIS VERSLO APSKAITOS STANDARTAS „FINANSINĖ ATSKAITOMYBĖ“

(Žin., 2004, Nr. 20-616)

I. BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Šio standarto tikslas – nurodyti metinės finansinės atskaitomybės sudarymo tvarką bei reikalavimus, pagal kuriuos sudarytą finansinę atskaitomybę būtų galima palyginti ir su tos pačios įmonės ankstesnių laikotarpių finansine atskaitomybe, ir su kitų įmonių finansine atskaitomybe.

2. Standartas taikomas sudarant ir pateikiant metinę finansinę atskaitomybę pagal Verslo apskaitos standartus.

3. Šis standartas nustato finansinės atskaitomybės pateikimo tvarką, sudėtį ir bendruosius ataskaitų turinio reikalavimus. Finansinių ataskaitų sudarymas, ūkinių operacijų bei įvykių pripažinimas, įvertinimas ir atskleidimas nagrinėjami kituose verslo apskaitos standartuose.

II. PAGRINDINĖS SĄVOKOS

Aiškinamasis raštas – metinės finansinės atskaitomybės dalis, kurioje paaiškinamos balanse, pelno (nuostolių), pinigų srautų ir nuosavo kapitalo pokyčių ataskaitose nurodytos sumos, taip pat atskleidžiama papildoma reikšminga informacija, kuri nepateikta finansinės atskaitomybės ataskaitose. Į aiškinamąjį raštą įtraukiama Verslo apskaitos standartų reikalaujama pateikti informacija, taip pat kita informacija, būtina teisingai parodyti įmonės finansinę būklę, veiklos rezultatus ir pinigų srautus.

Apskaitos politika – bendrieji apskaitos principai, apskaitos metodai ir taisyklės, skirti įmonės apskaitai tvarkyti ir finansinei atskaitomybei sudaryti bei pateikti.

Ataskaitinis laikotarpis – laikotarpis, kurio finansinė atskaitomybė yra rengiama.

Balansas – finansinė ataskaita, kurioje parodomas visas įmonės turtas, nuosavas kapitalas ir išsipareigojimai paskutinę ataskaitinio laikotarpio dieną.

Įmonė – pelno siekiantis ūkio subjektas.

Metinė finansinė atskaitomybė – finansinė atskaitomybė, parengta apibendrinus įmonės finansinių metų duomenis.

Nuosavo kapitalo pokyčių ataskaita – finansinė ataskaita, kurioje pateikiama informacija apie nuosavo kapitalo pasikeitimus per ataskaitinį laikotarpį.

Pajamos – ekonominės naudos padidėjimas, pasireiškiantis turto (arba jo vertės) padidėjimu per ataskaitinį laikotarpį arba išsipareigojimų sumažėjimu, dėl kurio padidėja nuosavas kapitalas, išskyrus papildomus savininkų įnašus.

Pelno (nuostolių) ataskaita – finansinė ataskaita, kurioje nurodomos visos per ataskaitinį laikotarpį įmonės uždirbtos pajamos, patirtos sąnaudos ir gauti veiklos rezultatai.

P pinigų srautų ataskaita – finansinė ataskaita, kurioje nurodomos įmonės ataskaitinio laikotarpio pinigų ir pinigų ekvivalentų įplaukos bei išmokos.

III. FINANSINĖS ATSKAITOMYBĖS TIKSLAS

4. Finansinės atskaitomybės tikslas – patenkinti informacijos vartotojų poreikius gauti teisingą informaciją apie įmonės finansinę būklę, veiklos rezultatus bei pinigų srautus.

5. Finansinėje atskaitomybėje pateikiama ši informacija:

5.1. turtas;

5.2. nuosavas kapitalas;

5.3. įsipareigojimai;

5.4. pajamos ir sąnaudos;

5.5. pinigų srautai.

IV. FINANSINĖS ATSKAITOMYBĖS SUDĖTIS

6. Pilną finansinę atskaitomybę sudaro:

6.1. balansas;

6.2. pelno (nuostolių) ataskaita;

6.3. nuosavo kapitalo pokyčių ataskaita;

6.4. pinigų srautų ataskaita;

6.5. aiškinamasis raštas.

7. Trumpą finansinę atskaitomybę sudaro:

7.1. balansas;

7.2. pelno (nuostolių) ataskaita;

7.3. nuosavo kapitalo pokyčių ataskaita;

7.4. aiškinamasis raštas.

8. Įmonės, atsižvelgdamos į rodiklių dydžius, nurodytus Lietuvos Respublikos įmonių finansinės atskaitomybės įstatyme (Žin., 2001, Nr. 99-3516), turi pasirinkti finansinės atskaitomybės ataskaitų formas, kurios pateikiamos verslo apskaitos standartų prieduose.

V. FINANSINIŲ ATASKAITŲ ELEMENTAI

9. Įmonėse vykdomos ūkinės operacijos ir įvykiai pagal jų ekonominę prasmę grupuojami į stambias grupes, kurios vadinamos finansinių ataskaitų elementais. Finansinių ataskaitų elementai naudojami įmonės finansinei būklei ir veiklos rezultatams įvertinti:

9.1. balanse pateikiami elementai – turtas, įsipareigojimai ir nuosavas kapitalas – apibūdina įmonės finansinę būklę;

9.2. pelno (nuostolių) ataskaitoje pateikiami elementai – pajamos ir sąnaudos – naudojami veiklos rezultatams įvertinti.

10. Turtas – materialiosios, nematerialiosios ir finansinės vertybės, kurias valdo ir naudoja ir (arba) kuriomis disponuoja įmonė, ir kurias naudojant tikimasi gauti ekonominės naudos:

10.1. turtas naudojamas teikti paslaugoms arba gaminti prekėms, kurias pardavus tikimasi gauti pinigų daugiau negu buvo išleista. Turtas gali teikti ekonominės naudos ne tik parduodant, bet ir keičiant jį į kitą turtą, perleidžiant įsipareigojimams padengti;

10.2. turtas nebūtinai turi turėti fizinę formą (pavyzdžiui, patentai ir autorių teisės taip pat yra turtas, jei jis yra įmonės nuosavybė ir iš jo tikimasi gauti ekonominės naudos). Ekonominės naudos gavimas ne visada siejamas su nuosavybės teise. Įmonė gali turėti ekonominės naudos ir

iš turto, kuris nėra jos nuosavybė, tačiau ji juo disponuoja ir gauna to turto teikiamą naudą;

10.3. turtas apskaitoje paprastai pripažįstamas tada, kai patiriamos išlaidos jam įsigyti. Tačiau būna atvejų, kai turtas pripažįstamas nepatyrus išlaidų (pavyzdžiui, nemokamai gautas turtas, vyriausybės dotacijų forma gautas turtas ir pan.). Turto apskaitos reikalavimus nustato verslo apskaitos standartai „Nematerialusis turtas“, „Ilgalaikis materialusis turtas“, „Finansinės priemonės“, „Atsargos“ ir kiti.

11. Įsipareigojimai – prievolės, atsirandančios dėl atliktų ūkinių operacijų ir ūkinių įvykių, už kuriuos ūkio subjektas privalės ateityje atsiskaityti turtu ir kurių dydį galima objektyviai nustatyti:

11.1. paprastai įsipareigojimai įforminami sutartimi (pavyzdžiui, mokėtini atlyginimai darbuotojams pagal darbo sutartis, mokėtinos sumos už gautas prekes ir paslaugas pagal tiekimo ar paslaugų sutartis);

11.2. įsipareigojimai gali būti esamieji ir būsimieji. Finansinėje apskaitoje paprastai registruojami esamieji įsipareigojimai, kai įmonė įsipareigoja sumokėti už jau gautą turtą arba sudaro neatšaukiamą susitarimą įsigyti turtą. Įmonės vadovybės sprendimai pirkti turtą ateityje yra būsimieji įsipareigojimai, kurie balanse nerodomi. Esamieji įsipareigojimai gali būti vykdomi sumokant pinigus, perleidžiant turtą, suteikiant paslaugas, pakeičiant kitais įsipareigojimais, perkeliant įsipareigojimus į nuosavą kapitalą. Kai kuriais atvejais įsipareigojimai gali pasibaigti, nors nėra įvykdyti (pavyzdžiui, kai jų neįmanoma įvykdyti, šalių susitarimu, kai skolininkas yra likviduojamas);

11.3. kai kurie įsipareigojimai gali būti nustatomi skaičiavimo būdu, naudojant tam tikrus įvertinimus. Tokie įsipareigojimai vadinami atidėjimais (pavyzdžiui, atidėjimai garantiniams remontams, atidėjimai pensijų įsipareigojimams ir pan.).

12. Nuosavas kapitalas – įmonės turto dalis, likusi iš viso turto atėmus įsipareigojimus. Nuosavo kapitalo apskaitos reikalavimus nustato 8-asis verslo apskaitos standartas „Nuosavas kapitalas“.

13. Svarbiausias įmonės veiklos rezultatų įvertinimo rodiklis yra pelnas. Jis dažniausiai yra kitų veiklos rodiklių apskaičiavimo pagrindas. Pagrindiniai pelno apskaičiavimo elementai yra pajamos ir sąnaudos:

13.1. pajamos – ekonominės naudos padidėjimas, pasireiškiantis turto (arba jo vertės) padidėjimu per ataskaitinį laikotarpį arba įsipareigojimų sumažėjimu, dėl kurio padidėja nuosavas kapitalas, išskyrus papildomus savininkų įnašus;

13.2. sąnaudos – ekonominės naudos sumažėjimas, pasireiškiantis turto arba jo vertės sumažėjimu ar įsipareigojimų prisiėmimu per ataskaitinį laikotarpį, kai dėl to sumažėja nuosavas kapitalas, išskyrus tiesioginį jo mažinimą;

13.3. pajamos ir sąnaudos pelno (nuostolių) ataskaitoje pateikiamos įvairiai. Tai priklauso nuo įmonės veiklos pobūdžio. Verslo apskaitos standartuose įmonės įprastinės veiklos pajamų ir sąnaudų straipsniai yra atskirti nuo ypatingųjų straipsnių. Ką priskirti įprastinei veiklai, sprendžia pati įmonė. Pavyzdinis pajamų ir sąnaudų grupavimas yra pateiktas 3-iajame verslo apskaitos standarte „Pelno (nuostolių) ataskaita“.

14. Pajamų apibrėžimas apibūdina pajamas, gaunamas iš įmonės įprastinės veiklos, ir pagautę. Įprastinės veiklos pajamos paprastai skirstomos į pardavimo pajamas, kitos veiklos pajamas, finansinės veiklos pajamas, investicinės veiklos pajamas:

14.1. pardavimo pajamų pripažinimą nustato 10-asis verslo apskaitos standartas „Pardavimo pajamos“;

14.2. pajamų priskyrimą kitos, finansinės arba investicinės veiklos pajamoms nustato 3-iasis verslo apskaitos standartas „Pelno (nuostolių) ataskaita“. Kitos, finansinės ir investicinės

veiklos pajamos pripažįstamos tuo laikotarpiu, kada jos uždirbamos, neatsižvelgiant į pinigų gavimą.

15. Sąnaudų apibrėžimas apibūdina įprastinės veiklos sąnaudas ir netekimus. Įprastinės veiklos sąnaudoms priskiriama pardavimo savikaina, veiklos sąnaudos, kitos veiklos sąnaudos, finansinės veiklos sąnaudos, investicinės veiklos sąnaudos ir pelno mokesčio sąnaudos:

15.1. pardavimo savikainos ir veiklos sąnaudų pripažinimo tvarką nustato 11-asis verslo apskaitos standartas „Pardavimo savikaina ir veiklos sąnaudos“;

15.2. sąnaudų priskyrimą kitos, finansinės arba investicinės veiklos sąnaudoms nustato 3-iasis verslo apskaitos standartas „Pelno (nuostolių) ataskaita“. Kitos, finansinės ir investicinės veiklos sąnaudos pripažįstamos tuo laikotarpiu, kada jos patiriamos, neatsižvelgiant į pinigų išmokėjimą;

15.3. pelno mokesčio sąnaudų rodiklis apskaičiuojamas remiantis kaupimo principu.

VI. FINANSINIŲ ATASKAITŲ ELEMENTŲ ĮVERTINIMAS

16. Įvertinimas – procesas, kurio metu nustatoma vertė, kuria finansinių ataskaitų elementai pateikiami finansinėje atskaitomybėje. Finansinių ataskaitų elementai gali būti įvertinami įvairiais būdais ir jų deriniais (įsigijimo savikaina, tikrąja verte, einamųjų išlaidų verte, realizavimo verte, grynąja galimo realizavimo verte, dabartine verte):

16.1. įsigijimo savikaina – įvertinimo būdas, kai turtas užregistruojamas įsigijimo metu sumokėto atlygio tikrąja verte, o įsipareigojimai – gautina arba mokėtina pinigų ar pinigų ekvivalentų suma, kurią numatoma gauti ar sumokėti normaliomis verslo sąlygomis;

16.2. tikroji vertė – suma, už kurią gali būti apsieista turtu ar paslaugomis arba kuria gali būti užskaitytas tarpusavio įsipareigojimas tarp nesusijusių šalių, kurios ketina pirkti / parduoti turtą arba užskaityti tarpusavio įsipareigojimą;

16.3. einamųjų išlaidų vertė – įvertinimo būdas, kai turtas užregistruojamas pinigų arba pinigų ekvivalentų suma, kuria buvo atsiskaityta už tokio pat turto įsigijimą ataskaitiniu laikotarpiu. Įsipareigojimai registruojami nediskontuota pinigų ar jų ekvivalentų suma, kurios prireiktų įsipareigojimui padengti esamomis verslo sąlygomis;

16.4. realizavimo vertė – įvertinimo būdas, kai turtas užregistruojamas pinigų ar jų ekvivalentų suma, kurią galima gauti pardavus turtą įprasto pardavimo metu esamomis rinkos kainomis. Įsipareigojimai įvertinami nediskontuota jų įvykdymo suma, kurios prireiktų padengti įsipareigojimui normaliomis verslo sąlygomis;

16.5. grynoji galimo realizavimo vertė – įvertinimo būdas, kai turtas įvertinamas pardavimo kaina, esant įprastoms verslo sąlygoms, atėmus įvertintas produkcijos gamybos užbaigimo ir pardavimo išlaidas;

16.6. dabartinė vertė – įvertinimo būdas, kai turtas įvertinamas dabartine diskontuota būsimojo laikotarpio pinigų įplaukų suma, kurią, kaip tikimasi, turtas turėtų uždirbti ateityje normaliomis verslo sąlygomis. Įsipareigojimai įvertinami diskontuota būsimojo laikotarpio pinigų įplaukų suma, kurios prireiks įsipareigojimams įvykdyti normaliomis verslo sąlygomis.

17. Paprastai įmonės pasirenka įsigijimo savikainos būdą, kurį derina su kitais būdais (pavyzdžiui, atsargos įvertinamos įsigijimo savikaina arba grynąja galimo realizavimo verte, atsižvelgiant į tai, kuri mažesnė, rinkoje nesunkiai parduodami vertybiniai popieriai gali būti registruojami tikrąja verte, pensijų įsipareigojimai – dabartine verte). Įmonės gali pačios pasirinkti finansinių ataskaitų elementų įvertinimo būdus, jeigu Verslo apskaitos standartai nenustato kitaip.

VII. PAGRINDINIAI FINANSINĖS ATSKAITOMYBĖS REIKALAVIMAI

18. Finansinės atskaitomybės ataskaitose pateikiama informacija turi būti tarpusavyje susieta.

19. Finansinė atskaitomybė turi suteikti teisingą informaciją apie įmonės finansinę būklę, turta, nuosavą kapitalą, įsipareigojimus, veiklos rezultatus bei pinigų srautus.

20. Duomenys metinėje finansinėje atskaitomybėje turi būti pateikti aiškiai ir suprantamai, kad informacijos vartotojai galėtų priimti tinkamus sprendimus.

21. Finansinėje atskaitomybėje pateikiama informacija turi būti neutrali ir patikima. Draudžiami turto prirašymai, pajamų bei sąnaudų ar kitokie iškraipymai.

22. Jei dėl apskaitos politikos pakeitimo ataskaitinio laikotarpio finansinės atskaitomybės rodiklių neįmanoma palyginti su praėjusių ataskaitinių laikotarpių rodikliais, informacija turi būti pateikiama 7-ojo verslo apskaitos standarto „Apskaitos politikos, apskaitinių įvertinimų keitimas ir klaidų taisymas“ nustatyta tvarka.

23. Jei metinė finansinė atskaitomybė parengta nesilaikant Verslo apskaitos standartų, to priežastys turi būti išdėstytos aiškinamajame rašte. Nesilaikyti Verslo apskaitos standartų leidžiama tik tuo atveju, jeigu tai būtina, norint teisingai parodyti įmonės finansinę būklę ir jos veiklos rezultatus.

24. Įmonės gali pačios spausdinti metinės finansinės atskaitomybės formas, praleisdamos straipsnius, kurie pagal Verslo apskaitos standartus nėra privalomi ir kurių sumos lygios nuliui. Privalomus straipsnius galima papildyti įterpiančiomis papildomas eilutes, jei to reikia, siekiant teisingai parodyti įmonės finansinę būklę, veiklos rezultatus bei pinigų srautus.

25. Duomenys, pateikti metinėje finansinėje atskaitomybėje, turi būti sutvarkyti laikantis pasirinktos apskaitos politikos ir bendrųjų apskaitos principų.

VIII. APSKAITOS POLITIKA

26. Įmonė turi pasirinkti ir taikyti apskaitos politiką taip, kad finansinė atskaitomybė teisingai parodytų įmonės finansinę būklę, veiklos rezultatus bei pinigų srautus.

27. Jei Verslo apskaitos standartuose nėra nurodyta kurios nors ūkinės operacijos ar įvykio registravimo ir pateikimo tvarka, įmonė turi vadovautis apskaitos politika, kuri užtikrintų, kad finansinėje atskaitomybėje pateikta informacija:

27.1. būtų naudinga jos vartotojams;

27.2. teisingai parodytų įmonės finansinę būklę, veiklos rezultatus bei pinigų srautus;

27.3. atspindėtų ūkinių operacijų ir įvykių turinį bei ekonominę prasmę, o ne tik formalius pateikimo reikalavimus;

27.4. būtų nešališka ir neutrali;

27.5. būtų parengta vadovaujantis bendraisiais apskaitos principais;

27.6. būtų visais reikšmingais atžvilgiais išsamūs.

IX. BENDRIEJI APSKAITOS PRINCIPAI

28. Įmonės, tvarkydamos apskaitą ir sudarydamos finansinę atskaitomybę, turi vadovautis šiais bendraisiais apskaitos principais:

28.1. įmonės;

28.2. veiklos tęstinumo;

- 28.3. periodiškumo;
- 28.4. pastovumo;
- 28.5. piniginio mato;
- 28.6. kaupimo;
- 28.7. palyginimo;
- 28.8. atsargumo;
- 28.9. neutralumo;
- 28.10. turinio svarbos.

29. Įmonės principas reiškia, kad kiekviena finansinę atskaitomybę sudaranti įmonė laikoma atskiru apskaitos vienetu ir į finansinę atskaitomybę turi būti įtraukiamas tik tos įmonės turtas, nuosavas kapitalas, įsipareigojimai, pajamos ir sąnaudos bei pinigų srautai.

30. Veiklos tęstinumo principas reiškia, kad:

30.1. rengiant finansinę atskaitomybę daroma prielaida, kad įmonės veiklos laikotarpis neribotas ir jos nenumatoma likviduoti, todėl, rengdama finansinę atskaitomybę, įmonės vadovybė turi įvertinti, ar įmonė gali tęsti veiklą;

30.2. finansinė atskaitomybė turi būti rengiama vadovaujantis veiklos tęstinumo principu, nebent įmonės savininkai nuspręstų likviduoti įmonę ar sustabdyti veiklą arba jie privalėtų likviduoti įmonę ar sustabdyti veiklą;

30.3. jei, rengiant finansinę atskaitomybę, įmonės vadovybė žino faktų, kurie gali kelti abejonių dėl įmonės gebėjimo tęsti veiklą, tai turi būti atskleista aiškinamajame rašte. Priimant sprendimą, ar galima taikyti veiklos tęstinumo principą, turi būti atsižvelgiama į visą turimą informaciją;

30.4. jei finansinė atskaitomybė rengiama nesilaikant veiklos tęstinumo principo, tai turi būti atskleista aiškinamajame rašte, nurodant priežastį, kodėl įmonė nesilaiko šio principo;

30.5. jei dėl tam tikrų priežasčių veiklos tęstinumo principo nesilaikoma, visas įmonės turtas ir įsipareigojimai tampa trumpalaikiais. Turtas turi būti įvertinamas grynąja galimo realizavimo verte, o įsipareigojimai – įvertintomis galutinio atsiskaitymo sumomis.

31. Periodiškumo principas reiškia, kad:

31.1. finansinė atskaitomybė turi būti sudaroma pagal paskutinės finansinių metų dienos duomenis. Vėliau įvykusios ūkinės operacijos ir ūkiniai įvykiai įtraukiami į apskaitą ir parodomi kito ataskaitinio laikotarpio finansinėje atskaitomybėje. Todėl įmonės savininkų sprendimai dėl pelno paskirstymo ir kitais klausimais, priimti tvirtinant praėjusių finansinių metų atskaitomybę, priskiriami to ataskaitinio laikotarpio, kurio metu buvo priimti sprendimai, ūkinėms operacijoms ir pateikiami to laikotarpio atskaitomybėje. Jeigu įmonės veiklą reglamentuojantys įstatymai ar įmonės įstatatai numato prievolę administracijai ar kitam įmonės valdymo organui rengti pelno paskirstymo projektą, šis projektas turi būti pateikiamas finansinės atskaitomybės, kuri pristatoma tvirtinti, aiškinamajame rašte. Tačiau pelno paskirstymas pripažįstamas įvykusia ūkine operacija tik tada, kai pelno paskirstymą įstatymų numatyta tvarka patvirtina įmonės savininkai;

31.2. paprastai finansiniai metai trunka 12 mėnesių. Tačiau tam tikromis aplinkybėmis, kai įmonė pradeda veiklą, yra reorganizuojama, likviduojama arba priimamas sprendimas pakeisti finansinių metų pradžią, vieneri finansiniai metai gali būti ne 12 mėnesių. Jie gali būti trumpesni nei 12, ilgesni nei 12 mėnesių, bet ne ilgesni kaip 18 mėnesių. Tokiu atveju aiškinamajame rašte turi būti nurodytos finansinės atskaitomybės laikotarpio pakeitimo priežastys ir pateikta pastaba, kad pelno (nuostolių), nuosavo kapitalo pokyčių ir pinigų srautų

ataskaitų duomenys negali būti lyginami su praėjusio laikotarpio finansinės atskaitomybės duomenimis.

32. Pastovumo principas reiškia, kad įmonė pasirinktą apskaitos metodą turi taikyti nuolat arba pakankamai ilgą laiką, nebent reikšmingi įvykiai ar aplinkybės nulemtų būtinybę pakeisti apskaitos politiką. Finansinės atskaitomybės straipsnių klasifikavimas ar informacijos pateikimo būdas gali būti keičiamas tik tada, kai paaiškėja, kad taikomi apskaitos metodai neleidžia teisingai parodyti įmonės veiklos rezultatų ir finansinės būklės.

33. Piniginio mato principas reiškia, kad visas įmonės turtas, nuosavas kapitalas ir įsipareigojimai finansinėje atskaitomybėje išreiškiami pinigais.

34. Kaupimo principas reiškia, kad ūkinės operacijos ir įvykiai apskaitoje registruojami tada, kai jie atsiranda, ir pateikiami tų laikotarpių finansinėje atskaitomybėje, neatsižvelgiant į pinigų gavimą ar išmokėjimą. Pagal kaupimo principą pajamos registruojamos tada, kai jos uždirbamos.

35. Palyginimo principas reiškia, kad:

35.1. pajamos, uždirbtos per ataskaitinį laikotarpį, siejamos su sąnaudomis, patirtomis uždirbant tas pajamas. Finansinės atskaitos turi būti parengtos taip, kad finansinės informacijos vartotojai galėtų palyginti jas su kitų ataskaitinių laikotarpių ir kitų įmonių pateikiama informacija bei teisingai įvertinti įmonės finansinės būklės pokyčius. Todėl įmonės turi pasirinkti tokią apskaitos politiką, kuri leistų taikyti naujus apskaitos metodus, nepažeidžiant finansinės atskaitomybės palyginimo principo;

35.2. finansinėje atskaitomybėje turi būti pateikiama ataskaitinių ir praėjusių mažiausiai vienerių finansinių metų informacija. Jei buvo pakeistas finansinės atskaitomybės straipsnių pateikimas ar klasifikavimas, praėjusių finansinių metų sumos, kurias norima palyginti su ataskaitinių metų sumomis, turi būti pateikiamos 7-ojo verslo apskaitos standarto „Apskaitos politikos, ataskaitinių įvertinimų keitimas ir klaidų taisymas“ nustatyta tvarka.

36. Atsargumo principas reiškia, kad:

36.1. įmonė pasirenka tokius apskaitos metodus, kuriais vadovaujantis turto, nuosavo kapitalo ir įsipareigojimų bei pajamų ir sąnaudų vertė negali būti nepagrįstai padidinta arba sumažinta;

36.2. rengiant finansinę atskaitomybę, turi būti patikrinami visi subjektyvūs įvertinimai, pavyzdžiui, skolos, kurių nesitikima atgauti, įvairūs atidėjimai, rezervai. Finansinės atskaitomybės rengėjai turi įsitikinti, kad finansinės atskaitos yra patikimos ir neutralios, t.y. turtas ir pajamos parodytos ne didesne (mažesne), o įsipareigojimai ir sąnaudos – ne mažesne (didesne) verte.

37. Neutralumo principas reiškia, kad finansinėje atskaitomybėje pateikta informacija turi būti objektyvi ir nešališka. Jos pateikimas neturi priklausyti nuo siekio priversti apskaitos informacijos vartotojus priimti įmonei palankius sprendimus.

38. Turinio svarbos principas reiškia, kad registruojant ūkines operacijas ir įvykius didžiausias dėmesys kreipiamas į jų turinį ir ekonominę prasmę, o ne tik į formalius pateikimo reikalavimus. Ūkinės operacijos ir įvykiai turi būti įtraukti į apskaitą ir pateikti finansinėse ataskaitose pagal jų turinį ir ekonominę prasmę net ir tada, kai pateikimas skiriasi nuo teisinių dokumentų (pavyzdžiui, pagal turimus dokumentus įmonė perleido turtą ir nuosavybės teises į tą turtą kitai įmonei, tačiau sudarė papildomą susitarimą, pagal kurį įmonė ir toliau naudosis turto teikiama ekonomine nauda, todėl įregistruvus apskaitoje informaciją apie turto perleidimą finansinėje atskaitomybėje nebus teisingai atskleista sandorio esmė, todėl turtas ir toliau turėtų būti rodomas įmonės balanse).

X. INFORMACIJOS REIKŠMINGUMAS

39. Informacija yra reikšminga, jei jos nepateikimas ar neatskleidimas gali turėti įtakos finansinės atskaitomybės informacijos vartotojų priimamiems sprendimams.

40. Nustatant reikšmingumą, vertinamas ne tik straipsnio dydis, bet ir pobūdis. Priimant sprendimą, lemiamą įtaką gali turėti bet kuris kriterijus. Kiekvienas reikšmingas straipsnis finansinėje atskaitomybėje pateikiamas atskirai. Nereikšmingos sumos gali būti sujungiamos su panašaus pobūdžio ar paskirties sumomis ir atskirai nepateikiamos.

XI. TARPUSAVIO UŽSKAITA

41. Turtas ir išsipareigojimai negali būti tarpusavyje užskaitomi, nebent tai numatyta kitame verslo apskaitos standarte.

42. Pajamos ir sąnaudos finansinėje atskaitomybėje turi būti pateikiamos atskirai, tačiau verslo apskaitos standartų numatytais atvejais pajamų ir sąnaudų straipsniai gali būti tarpusavyje užskaityti pateikiant tik grynąjį rezultatą (pavyzdžiui, grynasis rezultatas gali būti parodomas perleidus ilgalaikį turtą, gavus kompensaciją už patirtus nuostolius, keičiant užsienio valiutą).

XII. FINANSINĖS ATSKAITOMYBĖS IDENTIFIKAVIMAS

43. Finansinė atskaitomybė turi būti aiškiai identifikuojama ir atskiriama nuo kitos informacijos, kurią skelbia įmonė. Verslo apskaitos standartai taikomi sudarant finansinę atskaitomybę, todėl labai svarbu, kad informacijos vartotojai galėtų atskirti pagal Verslo apskaitos standartus parengtą informaciją nuo kitos informacijos, kuri gali būti naudinga, bet rengiama vadovaujantis kitomis taisyklėmis.

44. Pateikiant finansinę atskaitomybę, kiekvienoje finansinės atskaitomybės ataskaitoje turi būti nurodyta:

44.1. atskaitomybę pateikiančios įmonės pavadinimas, adresas ir kodas;

44.2. ar tai atskiros įmonės, ar įmonių grupės finansinė atskaitomybė;

44.3. finansinės atskaitomybės laikotarpis, paskutinės finansinių metų dienos data ir patvirtinimo data;

44.4. finansinės atskaitomybės valiuta;

44.5. finansinės atskaitomybės duomenų tikslumo lygis. Finansinės atskaitomybės informacija gali būti pateikiama litais ar tūkstančiais litų. Tūkstančiais litų informacija gali būti pateikiama tik tuo atveju, jei dėl to nebus prarandama svarbios informacijos.

XIII. BALANSAS

45. Balanse pateiktinos informacijos reikalavimus ir šios ataskaitos pavyzdines formas nustato 2-asis verslo apskaitos standartas „Balansas“.

XIV. PELNO (NUOTOLIŲ) ATASKAITA

46. Pelno (nuostolių) ataskaitoje pateiktinos informacijos reikalavimus ir šios ataskaitos pavyzdines formas nustato 3-iasis verslo apskaitos standartas „Pelno (nuostolių) ataskaita“.

XV. NUOSAVO KAPITALO POKYČIŲ ATASKAITA

47. Nuosavo kapitalo pokyčių ataskaitoje pateiktinos informacijos reikalavimus ir šios ataskaitos pavyzdines formas nustato 4-asis verslo apskaitos standartas „Nuosavo kapitalo

pokyčių ataskaita“.

XVI. PINIGŲ SRAUTŲ ATASKAITA

48. Pinigų srautų ataskaitos reikalavimus ir šios ataskaitos pavyzdines formas nustato 5-asis verslo apskaitos standartas „Pinigų srautų ataskaita“.

XVII. AIŠKINAMASIS RAŠTAS

49. Aiškinamojo rašto reikalavimus nustato 6-asis verslo apskaitos standartas „Aiškinamasis raštas“.

XVIII. BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

50. Šis standartas turi būti taikomas sudarant 2004 m. sausio 1 d. ir vėliau prasidedančių ataskaitinių laikotarpių finansinę atskaitomybę.